

[Carsten Raft.]

med sin Afbrydelse, saa at jeg kan høre det; han plejer dog at kunne være dem nogenlunde bekendt.

Til Slut vil jeg sige, at jeg er ganske klar over, hvad Meningen er med det hele. Meningen er at lave en Mistænkeliggørelse af Det konservative Folkeparti: hvis det varer endnu længere, hvis Ministerens Sløseri endnu længere forsinker Lovens Gennemførelse, er det i Virkeligheden *mig*, der har staaet og ødelagt det hele med min uforskammede og paagaende Tale! Det vil ikke lykkes. Der er i dette Land stor Interesse for dette Problem. Interessen er i alle Kredse. De samvirkende Fagforbunds Interesse, som har givet Anledning til en skarp Protest mod Ministerens Sløseri, er ganske klar og tydeligt tilkendegivet. Der er stor Interesse for det, og Interessen vokser for hver Dag. Det vil ikke lykkes Ministeren at hævde, at det ikke er ham, der har sinket Tingene. Man kan ogsaa gøre Tingene saa groft i et saadant Tilfælde, saa at det er fuldkommen klart. Der vil ikke kunne spredes nogen Mistænkeliggørelse om Det konservative Folkeparti. Alle, der beskæftiger sig med denne Ting, er klar over, at det er Indenrigsministeren alene, der tøver og sløser og forhæler og forhindrer disse Ting i at blive gennemført, som hele Rigsdagen med en Lov har vedtaget skal gennemføres, og som Befolkningen har stigende Interesse for skal gennemføres.

Kristen Amby: Den højtærede Statsminister har stillet Problemet — dette meget vigtige Problem angaaende vor Udførsel af Landbrugsprodukter — op saaledes, at han mener, at Landbruget kræver, bl. a. ved det Delegeretmøde ovre i Aarhus, der har været omtalt saa meget, fuld Udnyttelse af vore Afsætningsmuligheder, og saa siger den højtærede Statsminister heroverfor: Hvis man skulde imødekomme dette Krav fra Landbruget om fuld Udnyttelse af vore Afsætningsmuligheder, vilde det betyde, at man fik Modkrav fra de Lande, vi forhandlede med, om Indførsel til Danmark af færdige Varer og dermed Forøgelse af Arbejdsløsheden herhjemme. Jeg tror, jeg hermed ganske korrekt har refereret den højtærede Statsministers Mening, men for at ingen Misforstaaelse skal være mulig, tillader jeg mig med den højtærede Formands Tilladelse at citere den omhandlede Passus. Statsministeren siger,

efter at have refereret Delegeretmødets Krav rigtigt, saaledes:

„Delegeretmødet gentager sit tidligere fremsatte Krav om Adgang til fuld Udnyttelse af vore Afsætningsmuligheder til Udlandet. Saadan“, siger Statsministeren,

„er i Praksis Parolen fra det ærede Medlem, fra hans Parti og fra det Erhverv, han tilhører, endskønt man maa vide, at hver Gang man udnytter disse Eksportmuligheder til den yderste Grænse, stilles der et Modkrav fra den Side, med hvilken man handler, et Modkrav om Indførsel af færdige Varer og dermed Forøgelse af Arbejdsløsheden herhjemme.“

— i og for sig stærkere, end jeg havde refereret. Jeg spurgte saa først: hvilke Lande kan det være? I samme Øjeblik afbrød den højtærede Indenrigsminister mig med: Det ved da ethvert Barn, at de Krav stilles til os. Dertil svarede jeg: Ja, men det ved den højtærede Udenrigsminister ikke, for saa vilde han ikke udtale sig, som han — Sp. 169 — har gjort i denne Debat, efter at Statsministeren har udtalt sig: „Man har...“ — jeg ønsker her først at sige: hvem er den „man“? Vi andre maatte tro, det var en Tilrettevisning af den højtærede Statsminister, der umiddelbart forud havde sagt det; den højtærede Statsminister havde ganske vist ikke specificeret de Lande, det drejede sig om, Statsministeren havde klogeligt ikke sagt, at det var Tyskland, der stillede de Krav, men havde sagt almindeligt, at de Krav stillede de Lande, vi gik i Forhandling med, hvis vi skulde have en øget Eksport af vore Landbrugsprodukter, men i den givne Sammenhæng og i den givne Situation er det Muligheden for forøget Eksport til Tyskland, det drejer sig om. Det er ogsaa den, Landbruget har talt om, maaske ikke særlig fornuftigt, det er en Ting, den højtærede Statsminister og mit Parti kunde diskutere ved en anden Lejlighed, men i den Sammenhæng, hvori Delegeretmødets Krav fremkom, var det et Krav om Forøgelse af Samhandelen med Tyskland. Der mener den højtærede Statsminister — det vil han sikkert ikke bestride —, at Arbejdsløsheden forøges ved en Forøgelse til fuld Udnyttelse af vore Afsætningsmuligheder — det vil sige ikke en meningsløs Udnyttelse formodentlig, men en saadan Udnyttelse, som Landet kan præstere; det er jo ikke en tænkt Udnyttelse, der er Tale om; fuld Udnyttelse maa, hvis der skal være Mening i Udtrykket, betyde en Udnyttelse, som Land-